एवं तेषां विलपतां विप्राणां विविधा गिरः। अर्जुनो धनुषोऽभ्यासे तस्थौ गिरिरिवाचलः।
स तद्धनुः परिक्रम्य प्रदक्षिणमथाऽकरोत्। प्रणम्य शिरसा देवमीशानं वरदं प्रभुं। ७०५०
कृष्णञ्च मनसा कृत्वा जगृहे चार्जुनो धनुः। यत्पार्थिवैरुक्मसुनीथवक्त्रैराधेयदुर्य्योधनशल्यशाल्वैः। तदा धनुर्व्वेदपरैर्नृसिंहैः
कृतं न सज्यं महतोऽपि यत्नात्।
तदर्जुनो वीर्य्यवतां सदर्प्पस्तदैन्द्रिरिन्द्रावरजप्रभावः। सज्जञ्च चक्रे निमिषान्तरेण शरांश्च जग्राह दशार्द्धसङ्ख्यान्।
विव्याध लक्ष्यं निपपात तच्च छिद्रेण भूमौ सहसाऽतिविद्धं। ततोऽन्तरीक्षे च बभूव नादः समाजमध्ये च महान्निनादः।
पुष्पाणि दिव्यानि ववर्ष देवः पार्थस्य मूर्द्ध्नि द्विषतां निहन्तुः।
चैलानि विव्यधुस्तत्र ब्राह्मणाश्च सहस्रशः। विलक्षितास्ततश्चक्रुर्हाहाकारांश्च सर्व्वशः। न्यपतंश्चात्र नभसः समन्तात्पुष्प
वृष्टयः। ७०५५
शताङ्गानि च तूर्य्याणि वादकाः समवादयन्। सूतमागधसङ्घाश्च व्यस्तुवंस्तत्र सुस्वराः।
तं दृष्ट्वा द्रुपदः प्रीतो बभूव रिपुसूदनः। सह सैन्यैश्च पार्थस्य साहाय्यार्थमियेष सः।
तस्मिंस्तु शब्दे महति प्रवृद्धे युधिष्ठिरो धर्म्मभृतां वरिष्ठः। आवासमेवोपजगाम शीघ्रं सार्द्धं यमाभ्यां पुरुषोत्तमाभ्यां।
विद्धन्तु लक्ष्यं प्रसमीक्ष्य कृष्णा पार्थञ्च शक्रप्रतिमं निरीक्ष्य। आदाय शुक्लाम्बरमाल्यदाम जगाम कुन्तीसुतमुत्स्मयन्ती।
स तामुपादाय विजित्य रङ्गे द्विजातिभिस्तैरभिपूज्यमानः। रङ्गान्निरक्रामदचिन्त्यकर्म्मा पत्न्या तया चाप्यनुगम्यमानः। ७०६०
इत्यादि पर्व्वणि स्वयम्बरपर्व्वणि लक्ष्यच्छेदने ऽष्टाशीत्यधिकशतोऽध्यायः॥ १८८॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ तस्मै दित्सति कन्यान्तु ब्राह्मणाय तदा नृपे। कोप आसीन्महीपानामालोक्यान्योन्यमन्तिकात्।
अस्मानयमतिक्रम्य तृणीकृत्य च सङ्गतान्। दातुमिच्छति विप्राय द्रौपदीं योषितांवरां।
अवरोप्येह वृक्षन्तु फलकाले निपात्यते। निहन्मैनं दुरात्मानं योऽयमस्मान्नमन्यते।
नह्यर्हत्येष सन्मानं नापिवृद्धक्रमं गुणैः। हन्मैनं सह पुत्त्रेण दुराचारं नृपद्विषं।
अयं हि सर्व्वानाहूय सत्कृत्य च नराधिपान्। गुणवद्भोजयित्वाऽन्नं ततः पश्चान्न मन्यते। ७०६५
अस्मिन्राजसमावाये देवानामिव सन्नये। किमयं सदृशं कञ्चिन्नृपतिं नैव दृष्टवान्।
नच विप्रेष्वधीकारो विद्यते वरणं प्रति। स्वयम्बरः क्षत्त्रियाणामितीयं प्रथिता श्रुतिः।
अथवा यदि कन्येयं नच कञ्चिद्बुभूषति। अग्नावेनां प्रतिक्षिप्य याम राष्ट्राणि पार्थिवाः।
ब्राह्मणो यदि चापल्याल्लोभाद्वा कृतवानिदं। विप्रियं पार्थिवेन्द्राणां नैष वध्यः कथञ्चन।
ब्राह्मणार्थं हि नो राज्यं जीवितं हि वसूनि च। पुत्त्रपौत्त्रं च यच्चान्यदस्माकं विद्यते धनं। ७०७०
अवमानभयाच्चैव स्वधर्म्मस्य च रक्षणात्। स्वयम्बराणामन्येषां माभूदेवंविधा गतिः।
इत्युक्त्वा राजशार्दूला हृष्टाः परिघबाहवः। द्रुपदन्तु जिघांसन्तः सायुधाः समुपाद्रवन्।
तान्गृहीतशरावापान् क्रुद्धानापततो बहून्। द्रुपदो वीक्ष्य सन्त्रासाद्ब्राह्मणाञ्छरणं गतः।
वेगेनापततस्तांस्तु प्रभिन्नानिव वारणान्। पाण्डुपुत्त्रौ महेष्वासौ प्रतियातावरिन्दमौ।
ततः समुत्पेतुरुदायुधास्ते महीक्षितो बद्धतलाङ्गुलित्राः। जिघांसमानाः कुरुराजपुत्त्रावमर्षयन्तोऽर्जुनभीमसेनौ। ७०७५